

KORÁN ELHUNYT GYERMEKEK

Kérdés:

Tanításaidból tudjuk, hogy a szellemeket különböző okok indítják vagy kényszerítik az anyaggal való összeköttetésre; tudjuk, hogy a testet öltés előtt áttekinthetik ennek az életnek a lefolyását és saját fejlődésük, vagy a másoknak nyújtandó segély szükségéhez mérten relatív szabadsággal választják meg testük fölépítésére az anyagot, és erejük szerint határozzák meg a céljuk elérésére legalkalmasabb viszonyokat, amelyek közé az anyagi világba lépnek. **Igen, de a született gyermekek húsz százaléka korán elhal** (*Ez az arány az 1800-as évek végére értendő, a kérdésfeltevés időpontjában. Ma már ennél lényegesen jobb a helyzet. A Szerk.*), **amely idő alatt a testet öltés általunk ismert céljai közül egyet sem érhetet el.** Azt a föltevést, amit egyik velünk barátságos viszonyban levő szellem mondott, hogy t.i. a korán elhaló gyermekekben magas fejlettségű szellemek öltenek testet, kik e rövid testet öltésnek önkéntes áldozata által magasabb létformákra szárnyalhatnak fel, alig fogadhatjuk el. Valószínűbbnek látszik az, hogy a tiszta szellemegyének, ha csak arra a rövid időre is, amely felett szabadon rendelkeznek, azért öltenek testet, hogy emberi alakjukban a médiümokra közvetlen hatást gyakorolhassanak. Emberi szempontból előnyösnek látszik gyermekkorban halni meg, mivel ilyes szellem semmi új bűnnel nem terheli meg magát. De hogy gyűjtik össze az anyagban az életnek rájuk nézve szükséges, őket előmozdító eredményeit? Kérünk, világosíts fel minket az ilyen rövid inkarnációk céljáról és ennek a szellemre ható következményeiről?

Felelet:

Szellemeknek olyan világokon való rövid testet öltése, mint a földetek, egy több okra visszavezethető jelenség. **A szellemek emberre válását véges és örök törvények egész sora irányítja, de elsősorban a szellemek közötti szolidaritás törvénye.** Jó szellemek nem csak saját előrelépésük érdekében öltenek testet, hanem mások segítésére is; magas szellemek pedig kizárólag az utóbbi célból. Az átlagos földi ember olyan fejlettségi fokon áll, amelyen a szenvedések és nélkülözések különböző nemeire, mint tanítómesterekre, van szüksége, mert ez az a nyelv, amely minden külsőségen áthatolva közvetlenül a szellem érzőközpontját érinti.

Egy szellem, aki fejlettségi fokát tekintve nem áll a tiszta szellemi szeretet boldogító szintjén, megtestesül egy anyagi világban és ott, pl. anya lesz. Ezzel megnyílik számára a szeretetnek még eddig ismeretlen hatalma, ereje és önzetlensége. Azon véges törvények, amelyeknek földeteken az anyaság alá van rendelve, a fejletlen szellemet szeretetre tanítják, amit számára alsórendű fejlettségi fokánál fogva az örök törvények még nem adhattak. Amikor a szeretetáram forrásaként szolgáló gyermek meghal, a mély fájdalommal küzdő anya szeretetét akaratlanul is oda irányozza, ahol a szeretett lényt hinni véli és a vele való újratalálkozást, reméli: a szellemvilágba. Ez gondolatai, óhajtásai, vágyi számára hidat ver, melyen a véges törvények hatása őt észrevétlenül az örök törvények hatáskörébe emeli fel.

Azonban az a szellem, amelyik rövid földi megtestesülése során halálával ill. hazájába való visszatérésével egy új érzésvilágot adott annak a még testben lévő szellemnek, aki az édesanyja volt, a szellemisség felé irányította őt. Mind ezzel a szeretet művét gyakorolta, a szellemek szolidaritását töltötte be. Ne higgyétek, hogy a földi testet öltésekkel járó szenvedések és a földi halál nagy áldozat lenne azért, hogy egy testvérszellemet Isten nyelvének, a szeretetnek, a kezdőbetűire megtanítsa, és hogy helyreállítsa egy embernek az összekötését az ő elfeledett, mert még nem értett, szellemi hazájával. Ez a legnagyobb segítség, a leggazdagabb ajándék, amit *egyik szellemtestvér a másiknak adhat*. Ez egy oka annak, hogy némely testet öltött szellem, néhány nap, hét vagy év múlva ismét elhagyja az anyagot. **Azonban ne feledjétek, hogy a szellemek, ámbár a Földön ugyanazt az emberruhát viselik is, mégis nagyon különböző fejlettségi fokon állnak. Megtestesülnek olyan szellemek is, akik annyira mélyre süllyedtek, hogy leendő testük formázását nem képesek a Földet uraló törvények szerint végrehajtani.**

Így a Föld élettörvényei szerint életképtelenként hálnak meg a gyermekek, hogy korábbi állapotukban felébredve levonhassák azt a következtetést, miszerint a szellem minden cselekedete meghatározott törvényeknek van alárendelve. A szellem azáltal tanul, hogy érzékel; minél alacsonyabban áll a szellem, annál durvább a tanítás. Némelyik szellem ismét testet ölt, de a földi élet gondjai és fáradalmi által, hagyja magát lesüllyedni a tisztátalanság, a gyengeség és a gyávaság mocsarába, míg végezetül menekülve a szenvedések elől, megrövidíti földi életét. Ha az ilyen szellemek megtudják, hogy a

szenvedéseknek egyedül csak a szellem tökéletlensége az oka, és hogy a szenvedés, amely úgy tűnik, kívülről jön, csak megjelenési formája ennek a tökéletlenségnek; akkor gyakran rövid megtestesülést vállalnak magukra, hogy bevégezzék azt, amit gyáván eldobtak. Vannak még más okok is. Valamely szellemcsoport együttesen vétkezett és egyik tagja felismerve vétkét testet ölt, hogy ezt a felismerését a Földön érvényesítse, s hogy megacélozza erejét azokon a kísértéseken és vizsgákon keresztül, amelyek az emberruhán keresztül érik. Azonban a gonosz hatalma még nem tört meg fölötte, az alantas szelleme, akit el akar hagyni, körülveszik, és akadályt gördítenek minden előre lépése elé, amidőn testét tehetetlen eszközzé teszik. Az ilyen gyermek testi feloldása a szellem viszonylagos szabadságát eredményezi; bűnbánatuk és a szenvedések tisztító vizébe történő önkéntes bemerülésük folytán bizonyos törvények felemelik őket más szellemszférába, amelybe az alsó szférák gátló elemei be nem hatolhatnak. Azt gondolod, hogy ilyen rövid megtestesülések a médiumra közvetlen hatással lehetnek. Ehhez azonban a megtestesülésre, mint olyanra, nincs szükség.

A médiumot befolyásoló szellem csak akkor lesz képes olyan tanítást adni, amely sok emberszámára segédeszközzé válik, ha ő lehetőleg az anyag fölött áll, azaz, ha fejlettsége révén az anyag vonzerejéből és a véges törvények hatásköréből kinőtt. Gondoljatok arra, hogy a szellem még uralja azt, amiből kinőtt, ez számára nem idegen terület, mert azt áttekinti és ismeri azokat a törvényeket, amelyek titeket az anyaggal összekötve, szellemi látókörötöket beszűkítik. Értsetek meg helyesen. Nem az anyag vonja meg a látókör szűk határait, hanem fejlettségi fokotok, amely ezt az anyagot az őt uraló törvényekkel együtt légkörötökké teszi. Krisztus emberként is épp oly messze látott, mint midőn szellem volt, és mint szellem pillanatok alatt képes volt azt a fluidikus testet megalkotni, amelyre tanítványai előtt szüksége volt a maga azonosságának bizonyításához. Nem az emberré válás képezi a szükséges hidat a szellem és médium között. A jó médiumnak bizonyos hasonlatossággal kell bírni a nyilatkozó tanító szellemhez, és alkalmasnak kell lennie a tanítás elfogadására, hogy kettejük érzelmi világának semmi ellenárama se zavarja a tanítás tisztaságát. (Minderől részletesebben az utolsó fejezetben.)

Azt mondod, emberileg nézve előnyösnek látszik gyermekkorban meghalni, mivel az ilyen szellemeket semmi újabb bűn

nem terheli. Mindez egy újabb területre vezet bennünket. Az "új bűn" meghatározása nem oly egyszerű, hogy valamely szellem ettől mentes lehetne, ha fejletlen teste – mellyel őt emberi mivolta oly szorosan köti össze, hogy enélkül cselekedni sem tud – attól őt megóvjá.

A bűn nem a látható cselekményben van, hisz ez csak a megjelenési forma, hanem a bűn az akaratban, az akarat képességében rejlik. Ha egy szellemnek érzelmi világából, lénye fejlődési fokozatából kifolyólag van egy olyan vágya, amely fejlődésének vagy fejletlenségének fokát bizonyítja, és nem harcol e vágy ellen, akkor vétkezett, jóllehet akaratát nem is váltotta cselekedetre. Az, hogy egy gyermek bizonyos bűnöket nem követhet el, mert rövid, testi élete után meghal, még nem emeli magasabbra a szellemet. Azok a korlátok, amelyeket külsőségek vonnak a szellem köré, semmivel sem teszük őt jobba, semmi kivívott értékeket nem adnak kezébe, amikor szellemi hazájába visszatér. Csak a tisztának teremtett szellem ártatlan, amidőn a teremtő isteni akarat életáramából először öntudatra ébred. Ha a törvényes pályát nem hagyja el, akkor ártatlansága tökéletességgé érik.

De a bukott szellemek elvesztették ártatlanságukat és az anyag gyermekruhája (a gyermeki testetöltés) azt nekik vissza nem adja, hanem csak céltudatos törekvés rázza le a salakot és hibát. Isten szeretete az ő számukra változott át kegyelemmé és meghatározta, hogy ugyanazt a célt egyszer ők is elérik. Kis gyermekeknél gyakran láthatjátok a hazugság, irigység, káröröm és kegyetlenség gyűlöletes tulajdonságait; másokban viszont csodálkozva állapítjátok meg az önzetlenség és szeretet erejét. Mihelyt a test fejlettségi foka lehetővé teszi, olyannak mutatja magát a szellem, amilyen. Számotokra az emberélet minden pillanata fontos. Használjátok ki, feszítsétek meg minden erőtet, legyetek céltudatosak, akaraterősek, urai önmagatoknak és időtöknek. De a kicsi, egyéni kötelességeitek hű teljesítése közben mindig tartsátok szemetek előtt a nagyot, az egészet. Bármily becses számotokra az emberi élet, amennyire azt élni tudjátok, egyéniségetek fejlődésének nagy létráján mégis csak egy fok az, egy hangjegy szelleméletek nagy és gazdag melódiájában. Legyetek nagyok, mélyrehatók és tiszták, hogy a szellemi élet lehetőleg széles területét átláthassátok; hogy időrészeket és fejlődési fokokat egymással összehasonlíthassátok, s ne a mellékes és mulandó dolgokra helyezzétek a súlypontot, hanem a kicsinyben is mindig a nagyot tartsátok szem előtt. Sokoldalúan mun-

kálkodva igyekezzetek egyéniségeteknek minden tulajdonságát közelebb hozni a tökéletességhez, így fogjátok elérni az egyszerűséget és tisztaságot, melyek az valódi nagyság ismertetőjegyei.

(Részlet „Emánuel szellem nyilatkozatai” c. műből)